

Den Europæiske Unions Tidende

L 140

Dansk udgave

Retsforskrifter

56. årgang

27. maj 2013

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013 af 21. maj 2013 om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater i euroområdet, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 473/2013 af 21. maj 2013 om fælles bestemmelser om overvågning og evaluering af udkast til budgetplaner og til sikring af korrektion af uforholdsmæssigt store underskud i medlemsstaterne i euroområdet 11

Pris: 3 EUR

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 472/2013

af 21. maj 2013

om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater i euroområdet, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 136, sammenholdt med artikel 121, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den globale krise af et hidtil uset omfang, der har ramt verden siden 2007, har været til alvorlig skade for den økonomiske vækst og finansielle stabilitet og medført en kraftig forværring af medlemsstaternes offentlige underskud og gæld, hvilket har fået mange af dem til at søge finansiell bistand inden for og uden for Unionen.
- (2) I overensstemmelse med artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) tager Unionen ved fastlæggelsen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter hensyn til de krav, der er knyttet til fremme af et højt beskæftigelsesniveau, sikring af passende social beskyttelse, bekæmpelse af

social udstødelse samt et højt niveau for uddannelse, erhvervsuddannelse og beskyttelse af menneskers sundhed.

- (3) Behovet for fuld overensstemmelse mellem Unionens multilaterale ramme for overvågning, der er fastlagt i TEUF, og de politiske vilkår, der kan være knyttet til finansiell bistand, bør forankres i EU-retten. Den økonomiske og finansielle integration mellem alle medlemsstater og navnlig dem, der har euroen som valuta, kræver en skærpet overvågning for at forhindre, at alvorlige vanskeligheder, som en medlemsstat oplever eller trues af med hensyn til sin finansielle stabilitet, spredes til resten af euroområdet og mere generelt til Unionen som helhed.
- (4) Intensiteten af økonomisk og budgetmæssig overvågning bør afspejle og stå i rimeligt forhold til alvoren i de finansielle vanskeligheder og tage passende hensyn til arten af den finansielle bistand, der modtages, som kan variere mellem forebyggende støtte baseret på bestemte vilkår og et komplet makroøkonomisk tilpasningsprogram ledsaget af strenge politiske vilkår. Alle makroøkonomiske tilpasningsprogrammer bør tage hensyn til det nationale reformprogram i den berørte medlemsstat inden for rammerne af Unionens strategi for vækst og beskæftigelse.
- (5) En medlemsstat, der har euroen som valuta, bør underkastes en skærpet overvågning efter nærværende forordning, når den oplever eller trues af alvorlige finansielle vanskeligheder, for at sikre, at den hurtigt vender tilbage til en normal situation, og for at beskytte de øvrige medlemsstater i euroområdet mod risikoen for potentielle negative spillovereffekter. Denne skærpede overvågning bør stå i et passende forhold til problemernes alvor og tilpasses herefter. Den bør omfatte øget adgang til de oplysninger, der er nødvendige for en nærmere overvågning af den økonomiske, budgetmæssige og finansielle situation, og regelmæssige indberetninger til Europa-Parlamentets kompetente udvalg samt Det Økonomiske

⁽¹⁾ EUT C 141 af 17.5.2012, s. 7.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.3.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 13.5.2013.

og Finansielle Udvalg eller et eventuelt underudvalg nedsat heraf med henblik herpå. Samme overvågningsordning bør gælde for medlemsstater, der anmoder om forebyggende bistand fra en eller flere andre medlemsstater eller tredjelande, Den Europæiske Finansielle Stabiliseringsmekanisme (EFSM), Den Europæiske Stabilitetsmekanisme (ESM), Den Europæiske Finansielle Stabilitetsfacilitet (EFSF) eller andre internationale finansielle institutioner såsom Den Internationale Valutafond (IMF).

- (6) En medlemsstat, som er under skærpet overvågning, bør også træffe foranstaltninger for at behandle kilderne eller de potentielle kilder til problemerne. Med dette for øje bør der tages hensyn til alle henstillinger, der er blevet rettet til medlemsstaten i løbet af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud eller proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer.
- (7) Økonomisk og budgetmæssig overvågning bør skærpes væsentligt for medlemsstater, der er underlagt et makroøkonomisk tilpasningsprogram. På grund af sidstnævnte programmets omfattende karakter bør andre former for økonomisk og budgetmæssig overvågning afbrydes eller, hvor det er relevant, strømlines i det makroøkonomiske tilpasningsprogrammes løbetid for at sikre konsekvens i overvågningen af den økonomiske politik og for at undgå dobbelte indberetningsforpligtelser. Der bør dog ved udarbejdelsen af det makroøkonomiske tilpasningsprogram tages hensyn til alle henstillinger, der er blevet rettet til medlemsstaten i løbet af proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud eller proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer.
- (8) Udfordringerne som følge af skattesvig og skatteunddragelse er vokset betydeligt. Den økonomiske globalisering, den teknologiske udvikling, internationaliseringen af svig og den deraf følgende gensidige afhængighed mellem medlemsstaterne tydeliggør de rent nationale strategiers begrænsninger og det øgede behov for fælles handling.
- (9) De problemer, der følger af skattesvig og skatteunddragelse i medlemsstater underlagt et makroøkonomisk tilpasningsprogram, bør bekæmpes ved at forbedre skatteoprævningen i disse medlemsstater og ved at styrke samarbejde mellem skattemyndighederne i Unionen og i tredjelande.
- (10) Der bør fastsættes regler for øget dialog mellem EU-institutionerne, navnlig Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, for at sikre større gennemsigtighed og

ansvarlighed. Parlamentet i en medlemsstat underlagt et makroøkonomisk tilpasningsprogram eller skærpet overvågning bør underrettes i henhold til nationale regler og national praksis.

- (11) Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med nationale regler og national praksis inddrage arbejdsmarkedets parter og civilsamfundsorganisationer i udarbejdelsen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af finansielle bistandsprogrammer.
- (12) De relevante ESM- og EFSF-organer bør have mulighed for at drøfte resultatet af forhandlinger mellem Kommissionen, der handler på vegne af ESM eller EFSF og i samarbejde med Den Europæiske Centralbank (ECB) og eventuelt IMF, og den begunstigede medlemsstat om de politiske betingelser, der eventuelt skal knyttes til den pågældende medlemsstats finansielle bistand, inden Rådet vedtager en afgørelse vedrørende et makroøkonomisk tilpasningsprogram i henhold til denne forordning. Aftalememorandummet med de nærmere betingelser for tildeling af finansiell bistand skal vedtages efter traktaten om den europæiske stabilitetsmekanisme og EFSF-rammeaftalen.
- (13) Medmindre andet er fastsat, bør henvisninger til finansiell bistand i denne forordning også omfatte forebyggende finansiell bistand og lån til rekapitalisering af finansielle institutioner.
- (14) Kommissionens afgørelse om at skærpe overvågningen af en medlemsstat i medfør af denne forordning bør træffes i tæt samarbejde med EFC, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ⁽²⁾, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽³⁾ (samlet benævnt ESA'erne) og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici ⁽⁴⁾. Kommissionen bør også samarbejde med EFC, når den træffer afgørelse om, hvorvidt den skærpede overvågning skal forlænges.

⁽¹⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.

⁽²⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.

⁽³⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.

⁽⁴⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1.

- (15) På anmodning fra den berørte medlemsstat eller, hvor det er relevant, på grundlag af exceptionelle økonomiske omstændigheder bør Kommissionen kunne henstille, at en eventuel eksisterende rentebærende deponering, ikke-rentebærende deponering eller bod, som Rådet har pålagt inden for rammerne af den forebyggende eller korrigerende del af stabilitets- og vækstpakten, nedsættes eller ophæves for en medlemsstat, der er omfattet af et makroøkonomisk tilpasningsprogram.
- (16) Adgangen til oplysninger om det forberedende arbejde, der er gjort i forbindelse med vedtagelsen af en henstilling i henhold til nærværende forordning, bør være omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽¹⁾.
- (17) Når der i henhold til denne forordning træffes afgørelse om, at en medlemsstat ikke overholder kravene i dens makroøkonomiske tilpasningsprogram, og det af omstændigheder og analyser klart fremgår, at der er behov for en mekanisme til at sikre overholdelsen af dens forpligtelser over for sine kreditorer og stabiliteten af dens økonomiske og finansielle situation, anmodes Kommissionen om at stille forslag til en sådan mekanisme.
- (18) Rådet bør tillægges beføjelse til at vedtage henstillinger om vedtagelse af forebyggende korrigerende foranstaltninger og om udarbejdelse af et makroøkonomisk tilpasningsprogram, beføjelse til at godkende de makroøkonomiske tilpasningsprogrammer, beføjelse til at træffe afgørelse om de vigtigste af de politiske krav, som ESM eller EFSF agter at inkludere i betingelserne for forebyggende finansiell bistand, lån til rekapitalisering af finansielle institutioner eller eventuelle nye finansielle instrumenter, som der er enighed om i ESM-regi, samt beføjelse til at henstille, at medlemsstater, der er under overvågning efter et programs gennemførelse, træffer korrigerende foranstaltninger. Disse beføjelser er af særlig relevans for den samordning af medlemsstaternes økonomiske politik, som i henhold til artikel 121 i TEUF skal finde sted i Rådet —
- a) har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet eller med hensyn til holdbarheden af deres offentlige finanser, der fører til potentielle negative spillovereffekter for andre medlemsstater i euroområdet, eller
- b) anmoder om eller modtager finansiell bistand fra en eller flere andre medlemsstater eller tredjelande, Den Europæiske Finansielle Stabiliseringsmekanisme (EFSM), Den Europæiske Stabilitetsmekanisme (ESM), Den Europæiske Finansielle Stabilitetsfacilitet (EFSF) eller en anden relevant international finansiell institution såsom Den Internationale Valutafond (IMF).
2. Denne forordning fastsætter bestemmelser om udvidet samordning af den økonomiske politik.
3. Denne forordning gælder for medlemsstater, der har euroen som valuta.
4. Ved anvendelsen af denne forordning overholder Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne artikel 152 i TEUF fuldt ud. Ved anvendelsen af denne forordning og de henstillinger, der vedtages i henhold hertil, tager Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne hensyn til nationale regler og national praksis og artikel 28 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Anvendelsen af denne forordning og af disse henstillinger berører derfor ikke retten til at forhandle, indgå og håndhæve kollektive overenskomster eller til at tage kollektive skridt i overensstemmelse med national lovgivning.

Artikel 2

Medlemsstater underlagt skærpet overvågning

1. Kommissionen kan træffe afgørelse om, at en medlemsstat, der har eller trues af alvorlige vanskeligheder med hensyn til sin finansielle stabilitet, som kan forventes at få negative spillovereffekter for andre af euroområdets medlemsstater, underlægges skærpet overvågning.

Ved vurderingen af, om en medlemsstat trues af alvorlige vanskeligheder med hensyn til sin finansielle stabilitet, gør Kommissionen bl.a. brug af varslingsmekanismen som oprettet i henhold til artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer ⁽²⁾, og den seneste dybdegående undersøgelse, hvis en sådan foreligger. Kommissionen foretager ligeledes en samlet evaluering under hensyn til navnlig lånevilkårene for den pågældende medlemsstat, afdragsprofilen for dens gældsforpligtelser, robustheden af dens budgetramme, den langsigtede holdbarhed af dens offentlige finanser, omfanget af dens gældsbyrde og risikoen for, at alvorlige spændinger i dens finansielle sektor får afsmittende virkning på dens budgetmæssige situation eller på andre medlemsstaters finansielle sektor.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Denne forordning fastsætter bestemmelser til styrkelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater, der har euroen som valuta, når disse medlemsstater

⁽¹⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

Den pågældende medlemsstat gives mulighed for at tilkendegive sine synspunkter, før Kommissionen vedtager sin afgørelse om, at den pågældende medlemsstat underlægges skærpet overvågning. Hver sjette måned træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den skærpede overvågning af den pågældende medlemsstat skal fortsætte eller ej.

2. Når Kommissionen træffer afgørelse om at underlægge en medlemsstat skærpet overvågning i henhold til stk. 1, oplyser Kommissionen den pågældende medlemsstat om alle resultaterne af vurderingen og underretter Den Europæiske Centralbank (ECB) i dennes egenskab af tilsynsførende, de relevante ESA'er og ESRB herom.

3. Modtager en medlemsstat forebyggende finansiel bistand fra en eller flere andre medlemsstater eller tredjelande, EFSM, ESM, EFSF eller andre finansielle institutioner såsom IMF, underlægger Kommissionen den pågældende medlemsstat skærpet overvågning.

Kommissionen offentliggør alle de afgørelser, den træffer i henhold til stk. 1 og nærværende stykke.

4. Stk. 3 finder ikke anvendelse på en medlemsstat, der modtager forebyggende finansiel bistand i form af en kreditlinje, der ikke er betinget af, at den pågældende medlemsstat træffer nye politikforanstaltninger, under forudsætning af, at kreditlinjen ikke udnyttes.

5. Kommissionen offentliggør i informationsøjemed en liste over de instrumenter, der yder forebyggende finansiel bistand som omhandlet i stk. 3, og holder den ajourført for at tage hensyn til eventuelle ændringer i den politik for finansiel bistand, der føres af EFSM, ESM, EFSF, eller andre relevante internationale finansielle institutioner.

Artikel 3

Skærpet overvågning

1. En medlemsstat, som er underlagt skærpet overvågning, træffer efter at have hørt og i samarbejde med Kommissionen, der handler i samarbejde med ECB, ESA'erne, ESRB og, hvor det er relevant, IMF, foranstaltninger for at behandle kilderne eller de potentielle kilder til vanskelighederne. I den forbindelse tager medlemsstaten hensyn til eventuelle henstillinger, der er blevet rettet til medlemsstaten i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker⁽¹⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt

store underskud⁽²⁾ eller forordning (EU) nr. 1176/2011 for så vidt angår dens nationale reformprogram og dens stabilitetsprogram.

Kommissionen underretter Europa-Parlamentets kompetente udvalg, EFC, Eurogruppens Arbejdsgruppe og parlamentet i den pågældende medlemsstat, hvor dette er relevant og i overensstemmelse med national praksis, om de i første afsnit omhandlede foranstaltninger.

2. Den skærpede overvågning af budgetsituationen som fastsat i artikel 10, stk. 2, 3 og 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 473/2013 af 21. maj 2013 [om fælles bestemmelser om overvågning og evaluering af udkast til budgetplaner og til sikring af korrektion af uforholdsmæssigt store underskud i medlemsstaterne i euroområdet]⁽³⁾, finder anvendelse på en medlemsstat, der er underlagt skærpet overvågning, uanset om der forekommer et uforholdsmæssigt stort underskud i denne medlemsstat eller ej. Rapporten udarbejdet i henhold til artikel 10, stk. 3, i nævnte forordning aflægges hvert kvartal.

3. Efter anmodning fra Kommissionen skal en medlemsstat, der er underlagt skærpet overvågning i medfør af artikel 2, stk. 1:

a) i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 og med de ønskede intervaller tilsende ECB, i sin egenskab af tilsynsførende, og, når det er hensigtsmæssigt, de relevante ESA'er disaggregerede oplysninger om udviklingen i medlemsstatens finansielle system, herunder en analyse af resultaterne af eventuelle stresstest eller følsomhedsanalyser, der er gennemført i henhold til nærværende stykkes litra b).

b) gennemføre de nødvendige stresstest eller følsomhedsanalyser under tilsyn af ECB i dennes egenskab af tilsynsførende eller, når det er hensigtsmæssigt, under tilsyn af de relevante ESA'er for at evaluere den finansielle sektors modstandsdygtighed over for forskellige makroøkonomiske og finansielle chok i overensstemmelse med anvisninger udstukket af Kommissionen og ECB i samarbejde med de relevante ESA'er og ESRB

c) være forpligtet til at lade sig underkaste en regelmæssig evaluering af sin tilsynsrolle over for den finansielle sektor inden for rammerne af en særlig peer review udført af ECB, når denne er betroet en tilsynsrolle, eller, når det er hensigtsmæssigt, af de relevante ESA'er

⁽¹⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6.

⁽³⁾ Se side 11 i denne EUT.

d) meddele Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for overvågningen af makroøkonomiske ubalancer i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1176/2011.

På grundlag af analysen af den i første afsnit, litra a), omhandlede stresstest og følsomhedsanalyses resultater og under hensyntagen til de konklusioner, der drages af vurderingen af de relevante indikatorer på resultattavlen for makroøkonomiske ubalancer, jf. forordning (EU) nr. 1176/2011, udarbejder ECB i sin egenskab af tilsynsførende og de relevante ESA'er i samarbejde med ESRB en vurdering af de potentielle svagheder i det finansielle system og sender denne vurdering til Kommissionen med det interval, som Kommissionen har angivet, og til ECB.

4. Efter anmodning fra Kommissionen skal en medlemsstat, der er underlagt skærpet overvågning i medfør af artikel 2, stk. 3:

a) i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 og med de ønskede intervaller tilsende Kommissionen, ECB og, når det er hensigtsmæssigt, de relevante ESA'er disaggregerede oplysninger om udviklingen i medlemsstatens finansielle system, herunder en analyse af resultaterne af eventuelle stresstest eller følsomhedsanalyser, der er gennemført i henhold til litra b)

b) gennemføre de nødvendige stresstest eller følsomhedsanalyser under tilsyn af ECB i dennes egenskab af tilsynsførende eller, når det er hensigtsmæssigt, under tilsyn af de relevante ESA'er for at evaluere den finansielle sektors modstandsdygtighed over for forskellige makroøkonomiske og finansielle chok i overensstemmelse med anvisninger udstukket af Kommissionen og ECB i samarbejde med de relevante ESA'er og med ESRB, og dele resultaterne med disse

c) være forpligtet til at lade sig underkaste en regelmæssig evaluering af sin tilsynsrolle over for den finansielle sektor inden for rammerne af en særlig peer review udført af ECB i dennes egenskab af tilsynsførende eller, når dette er hensigtsmæssigt, af de relevante ESA'er

d) meddele Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for overvågningen af makroøkonomiske ubalancer i henhold til forordning (EU) nr. 1176/2011.

Kommissionen, ECB og de relevante ESA'er behandler alle de disaggregerede oplysninger, de modtager, fortroligt.

5. Kommissionen gennemfører sammen med ECB og de relevante ESA'er samt, hvis det er relevant, IMF regelmæssige kontrolbesøg i den medlemsstat, der er underlagt skærpet overvågning, for at vurdere den pågældende medlemsstats fremskridt med gennemførelsen af de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, 2, 3 og 4.

Kommissionen meddeler hvert kvartal sin vurdering til Europa-Parlamentets kompetente udvalg og til EFC. I den vurdering undersøger den navnlig, om der er behov for yderligere foranstaltninger.

Kontrolbesøgene omhandlet i første afsnit erstatter den overvågning på stedet, der er omhandlet i artikel 10a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1467/97.

6. Ved udarbejdelsen af vurderingen omhandlet i stk. 5 tager Kommissionen hensyn til resultaterne af eventuelle dybdegående undersøgelser foretaget i henhold til forordning (EU) nr. 1176/2011, herunder en evaluering af nationale økonomiske politikkers spilloreffekter for den medlemsstat, som er under skærpet overvågning, i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 5, stk. 2.

7. Konkluderer Kommissionen på grundlag af de i stk. 5 nævnte kontrolbesøg, at der er behov for supplerende foranstaltninger, og at den finansielle og økonomiske situation i den pågældende medlemsstat har betydelige negative følger for den finansielle stabilitet i euroområdet eller i dets medlemsstater, kan Rådet med kvalificeret flertal efter forslag fra Kommissionen henstille til den pågældende medlemsstat, at den træffer forebyggende korrigerende foranstaltninger eller udarbejder et udkast til makroøkonomisk tilpasningsprogram.

Rådet kan træffe afgørelse om at offentliggøre sine henstillinger.

8. Offentliggøres en henstilling som omhandlet i stk. 7:

a) kan Europa-Parlamentets kompetente udvalg give den berørte medlemsstat og Kommissionen mulighed for at deltage i en udveksling af synspunkter

b) kan repræsentanter for Kommissionen indbydes af den berørte medlemsstats parlament til at deltage i en udveksling af synspunkter

c) underretter Rådet rettidigt Europa-Parlamentets kompetente udvalg om indholdet af henstillingerne.

9. Under hele processen for skærpet overvågning kan Europa-Parlamentets kompetente udvalg og den berørte medlemsstats parlament indbyde repræsentanter for Kommissionen, ECB og IMF til at deltage i en økonomisk dialog.

Artikel 4

Rapportering i tilfælde af finansiel bistand til rekapitalisering af finansielle institutioner

Medlemsstater, der er under skærpet overvågning eller gennemfører et makroøkonomisk tilpasningsprogram, og som modtager finansiel bistand til rekapitalisering af deres finansielle institutioner, rapporterer to gange årligt til EFC om de betingelser, der er pålagt disse finansielle institutioner, herunder betingelserne vedrørende lederlønninger. Disse medlemsstater rapporterer endvidere om de kreditvilkår, den finansielle sektor tilbyder realøkonomien.

Artikel 5

Oplysninger om påtænkte anmodninger om finansiel bistand

En medlemsstat, der agter at anmode om finansiel bistand fra en eller flere andre medlemsstater eller tredjelande, ESM, EFSF, eller en anden relevant finansiel institution, såsom IMF, underretter straks formanden for Eurogruppens arbejdsgruppe, medlemmet af Kommissionen med ansvar for økonomiske og monetære anliggender og formanden for ECB om sine hensigter.

Efter at have modtaget en vurdering fra Kommissionen drøfter Eurogruppens arbejdsgruppe den påtænkte anmodning, bl.a. med henblik på at undersøge mulighederne inden for rammerne af Unionens eller euroområdet eksisterende finansielle instrumenter, inden den pågældende medlemsstat henvender sig til potentielle långivere.

En medlemsstat, der agter at anmode om finansiel bistand fra EFSM, underretter straks formanden for EFC, medlemmet af Kommissionen med ansvar for økonomiske og monetære anliggender og formanden for ECB om sin hensigt.

Artikel 6

Vurdering af holdbarheden af den offentlige gæld

Anmoder en medlemsstat om finansiel bistand fra EFSM, ESM eller EFSF, foretager Kommissionen sammen med ECB og, når det er muligt, IMF en vurdering af holdbarheden af den pågældende medlemsstats offentlige gæld og dens faktiske eller potentielle finansieringsbehov. Kommissionen forelægger denne vurdering for Eurogruppens arbejdsgruppe, hvis den finansielle bistand skal ydes inden for rammerne af ESM eller EFSF, og til EFC, hvis den finansielle bistand skal ydes inden for rammerne af EFSM.

Vurderingen af den offentlige gælds holdbarhed baseres på det mest sandsynlige makroøkonomiske scenarie eller på et mere forsigtigt scenarie og budgetmæssige prognoser under anvendelse af de nyeste data og behørig hensyntagen til resultaterne af den i artikel 3, stk. 3, litra a), omtalte rapport samt eventuelle tilsynsopgaver udført i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, litra b). Kommissionen vurderer endvidere virkningerne af makroøkonomiske og finansielle chok samt negative udviklinger i holdbarheden af den offentlige gæld.

Kommissionen offentliggør det makroøkonomiske scenarie, herunder vækstscenariet, de relevante parametre, der danner grundlag for vurderingen af den pågældende medlemsstats offentlige gælds holdbarhed, og de samlede budgetforanstaltningers skønnede indvirkning på den økonomiske vækst.

Artikel 7

Makroøkonomisk tilpasningsprogram

1. Anmoder en medlemsstat om finansiel bistand fra en eller flere andre medlemsstater eller tredjelande, EFSM, ESM, EFSF eller IMF, udarbejder den i samråd med Kommissionen, der arbejder sammen med ECB og, hvor det er hensigtsmæssigt, med IMF, et udkast til makroøkonomisk tilpasningsprogram, der bygger på og erstatter eventuelle økonomiske partnerskabsprogrammer i henhold til forordning (EU) nr. 473/2013 og endvidere indeholder årlige budgetmål.

Udkastet til makroøkonomisk tilpasningsprogram skal behandle de specifikke risici for den finansielle stabilitet i euroområdet, der hidrører fra den pågældende medlemsstat, og tage sigte på hurtigt at genskabe en sund og bæredygtig økonomisk og finansiel situation og sætte medlemsstaten i stand til at finansiere sig selv fuldt ud på finansmarkederne.

Udkastet til makroøkonomisk tilpasningsprogram skal baseres på vurderingen af holdbarheden af den offentlige gæld, jf. artikel 6, som ajourført for at tage højde for virkningerne af de udkast til korrigerende foranstaltninger, der er aftalt med den pågældende medlemsstat, og tage behørigt hensyn til eventuelle henstillinger, der er blevet rettet til den pågældende medlemsstat i henhold til artikel 121, 126, 136 eller 148 i TEUF, og til foranstaltninger, som medlemsstaten har truffet for at efterkomme enhver sådan henstilling, samtidig med at der sigtes efter at gøre de påkrævede politikforanstaltninger bredere, stærkere og dybere.

Udkastet til makroøkonomisk tilpasningsprogram skal tage hensyn til praksis og institutioner for løndannelse samt det nationale reformprogram i den berørte medlemsstat inden for rammerne af Unionens strategi for vækst og beskæftigelse.

Udkastet til makroøkonomisk tilpasningsprogram skal fuldt ud overholde artikel 152 i TEUF og artikel 28 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Kommissionen underretter mundtligt formanden og næstformændene for Europa-Parlamentets kompetente udvalg om fremskridtene i udarbejdelsen af udkastet til makroøkonomisk program. Denne underretning behandles som fortrolig.

2. Det makroøkonomiske tilpasningsprogram udarbejdet af den medlemsstat, der anmoder om finansiel bistand i henhold til stk. 1, godkendes af Rådet med kvalificeret flertal efter forslag fra Kommissionen.

Kommissionen sikrer, at det aftalememorandum, som den undertegner på vegne af ESM eller af EFSF, er i fuld overensstemmelse med det makroøkonomiske tilpasningsprogram, som Rådet har godkendt.

3. Kommissionen sikrer sammenhæng i processen for økonomisk og budgetmæssig overvågning hvad angår en medlemsstat under et makroøkonomisk tilpasningsprogram for at undgå overlappning af rapporteringsforpligtelser.

4. Kommissionen overvåger sammen med ECB og, når det er hensigtsmæssigt, IMF, en medlemsstats fremskridt med gennemførelsen af dens makroøkonomiske tilpasningsprogram.

Kommissionen skal hver tredje måned underrette EFC herom. Den pågældende medlemsstat samarbejder fuldt ud med Kommissionen og med ECB. Den forsyner navnlig Kommissionen og ECB med alle de oplysninger, som disse finder nødvendige for overvågningen af gennemførelsen af det makroøkonomiske tilpasningsprogram i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4.

Kommissionen underretter mundtligt formanden og næstformændene for Europa-Parlamentets kompetente udvalg om konklusionerne af overvågningen af det makroøkonomiske tilpasningsprogram. Denne underretning behandles som fortrolig.

5. Kommissionen, der samarbejder med ECB og, når det er relevant, med IMF, undersøger sammen med den berørte medlemsstat, hvilke ændringer og ajourføringer af det makroøkonomiske tilpasningsprogram, der kan være behov for med henblik på at tage fornødent hensyn til f.eks. betydelige afvigelser mellem de makroøkonomiske prognoser og de faktiske tal, herunder eventuelle konsekvenser af programmet, negative

spillovereffekter samt makroøkonomiske og finansielle chok. Rådet træffer afgørelse om eventuelle ændringer af programmet med kvalificeret flertal efter forslag fra Kommissionen.

6. Den pågældende medlemsstat overvejer i tæt samarbejde med Kommissionen, om det er nødvendigt at træffe foranstaltninger til at tilskynde private investorer til frivilligt at fastholde deres samlede eksponering.

7. Afslører den i stk. 4 omhandlede overvågning betydelige afvigelser fra en medlemsstats makroøkonomiske tilpasningsprogram, kan Rådet med kvalificeret flertal efter forslag fra Kommissionen fastslå, at den pågældende medlemsstat ikke opfylder de politiske krav i dens program. I sit forslag vurderer Kommissionen nøje, om sådanne betydelige afvigelse skyldes faktorer, som er uden for den pågældende medlemsstats kontrol.

De budgetmæssige konsolideringsbestrebelse, der er omhandlet i det makroøkonomiske tilpasningsprogram, skal tage hensyn til behovet for at sikre tilstrækkelige midler til grundlæggende politikker som f.eks. uddannelse og sundhed.

Når der træffes en afgørelse i henhold til dette stykke, træffer den pågældende medlemsstat i tæt samarbejde med Kommissionen og i forståelse med ECB samt, når det er relevant, med IMF foranstaltninger med henblik på at stabilisere markederne og sikre, at dens finansielle sektor fortsat kan fungere efter hensigten.

8. En medlemsstat, der er underlagt et makroøkonomisk tilpasningsprogram, men ikke har tilstrækkelige administrative ressourcer eller støder på betydelige problemer i forbindelse med gennemførelsen af programmet, søger teknisk bistand fra Kommissionen, som med henblik herpå kan nedsætte ekspertgrupper bestående af medlemmer fra andre medlemsstater og andre EU-institutioner eller fra relevante internationale institutioner. Den tekniske bistands mål og midler skal anføres udtrykkeligt i de ajourførte udgaver af det makroøkonomiske tilpasningsprogram og være fokuseret på de områder, hvor de største behov er konstateret. Teknisk bistand kan omfatte etablering af en repræsentant med bopæl i landet og støttepersonale, der skal rådgive myndighederne om gennemførelsen af programmet.

Det makroøkonomiske tilpasningsprogram, herunder dets mål og den forventede fordeling af tilpasningsindsatsen, offentliggøres.

Konklusionerne af vurderingen af den offentlige gælds holdbarhed vedlægges som bilag til det makroøkonomiske tilpasningsprogram.

9. En medlemsstat, der gennemfører et makroøkonomisk tilpasningsprogram, foretager en gennemgribende revision af sin offentlige gæld, bl.a. med henblik på at foretage en vurdering af de faktorer, der har ført til opbygning af det uforholdsmæssigt høje gælds niveau, samt med henblik på at identificere eventuelle uregelmæssigheder.

10. Det kompetente udvalg i Europa-Parlamentet kan give den berørte medlemsstat og Kommissionen mulighed for at deltage i en udveksling af synspunkter om, hvordan gennemførelsen af det makroøkonomiske tilpasningsprogram skrider frem.

11. Repræsentanter for Kommissionen kan indbydes af den berørte medlemsstats parlament til at deltage i en udveksling af synspunkter om, hvordan gennemførelsen af dens makroøkonomiske tilpasningsprogram forløber.

12. Denne artikel finder ikke anvendelse på instrumenter, der yder forebyggende finansiel bistand, på lån ydet med henblik på rekapitalisering af finansielle institutioner eller på eventuelle nye finansielle instrumenter fra ESM, for hvilke ESM-reglerne ikke fastsætter bestemmelse om et makroøkonomisk tilpasningsprogram.

Kommissionen opstiller i informationsøjemed en liste over de i første afsnit omhandlede instrumenter for finansiel bistand og holder den ajourført for at tage hensyn til eventuelle ændringer i ESM's politik for finansiel bistand.

For så vidt angår disse instrumenter godkender Rådet, på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og i form af en afgørelse rettet til den pågældende medlemsstat, de vigtigste af de politiske krav, som ESM eller EFSF agter at inkludere i betingelserne for den finansielle bistand, i det omfang indholdet af de pågældende foranstaltninger falder ind under Unionens kompetence som fastsat i traktaterne.

Kommissionen sikrer, at det aftalememorandum, som den undertegner på vegne af ESM eller EFSF, er i fuld overensstemmelse med en sådan Rådsafgørelse.

Artikel 8

Inddragelse af arbejdsmarkedsparterne og civilsamfundet

En medlemsstat hører i forbindelse med udarbejdelsen af sit udkast til makroøkonomiske tilpasningsprogrammer arbejdsmarkedets parter samt relevante civilsamfundsorganisationer som led i skabelsen af konsensus om indholdet.

Artikel 9

Foranstaltninger til sikring af skatteindtægter

En medlemsstat træffer om fornødent, i tæt samarbejde med Kommissionen og i forståelse med ECB samt, når det er relevant, med IMF, foranstaltninger med sigte på at styrke effektiviteten af skatteopkrævningen og bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse med henblik på at øge deres skatteindtægter.

Artikel 10

Forenelighed med stabilitets- og vækstpacten

1. Er en medlemsstat underlagt et makroøkonomisk tilpasningsprogram og ændringer heraf som omhandlet i artikel 7 i nærværende forordning, er medlemsstaten fritaget fra at fremlægge et stabilitetsprogram i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 1466/97, og medlemsstaten integrerer indholdet af et sådant stabilitetsprogram i sit makroøkonomiske tilpasningsprogram.

2. Er en medlemsstat, der er underlagt et makroøkonomisk tilpasningsprogram, også genstand for en henstilling i henhold til artikel 126, stk. 7, i TEUF eller en afgørelse om pålæg i henhold til artikel 126, stk. 9, i TEUF om at korrigere et uforholdsmæssigt stort underskud:

a) er medlemsstaten i givet fald fritaget fra at fremlægge de rapporter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 4a, og artikel 5, stk. 1a, i forordning (EF) nr. 1467/97

b) de årlige budgetmål i hvert makroøkonomisk tilpasningsprogram integreres i henstillingen eller afgørelsen om pålæg, i overensstemmelse med henholdsvis artikel 3, stk. 4, og artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1467/97, og er den pågældende medlemsstat genstand for en afgørelse om pålæg i henhold til artikel 126, stk. 9, i TEUF, integreres de foranstaltninger i det makroøkonomiske tilpasningsprogram, der kan bidrage til at nå disse mål, i afgørelsen om pålæg i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1467/97

c) for så vidt angår den overvågning, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 7, stk. 4, er medlemsstaten fritaget fra den overvågning, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, og i artikel 10a i forordning (EF) nr. 1467/97, og den overvågning, der danner grundlag for enhver afgørelse i henhold til artikel 4, stk. 2, og artikel 6, stk. 2, i nævnte forordning.

Artikel 11

Forenelighed med forordning (EU) nr. 1176/2011

Er en medlemsstat underlagt et makroøkonomisk tilpasningsprogram, finder forordning (EU) nr. 1176/2011 ikke anvendelse på den pågældende medlemsstat i hele det pågældende makroøkonomiske tilpasningsprogram, bortset fra at indikatorerne fra den resultattavle, der blev indført med forordning (EU) nr. 1176/2011, integreres i overvågningen af det pågældende program.

Artikel 12

Forenelighed med det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker

Er en medlemsstat underlagt et makroøkonomisk tilpasningsprogram, er medlemsstaten fritaget fra overvågningen og vurderingen af det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker i henhold til artikel 2a i forordning (EF) nr. 1466/97 i hele det pågældende programs løbetid.

Artikel 13

Forenelighed med forordning (EU) nr. 473/2013

Er en medlemsstat underlagt et makroøkonomisk tilpasningsprogram, finder forordning (EU) nr. 473/2013, bortset fra artikel 1-5 og artikel 13-18 i nævnte forordning, ikke anvendelse på den pågældende medlemsstat i det pågældende makroøkonomiske tilpasningsprogram, bortset fra at indikatorerne fra den resultattavle, der blev indført med forordning (EU) nr. 473/2013, integreres i overvågningen af det pågældende program.

Artikel 14

Overvågning efter programmets gennemførelse

1. En medlemsstat overvåges efter et programs gennemførelse, så længe mindst 75 % af den finansielle bistand, som den har modtaget fra en eller flere andre medlemsstater, EFSM, ESM, EFSE, ikke er blevet tilbagebetalt. Rådet kan efter forslag fra Kommissionen forlænge overvågningen efter programmets gennemførelse i tilfælde af vedvarende risici for den finansielle stabilitet eller for den finanspolitiske holdbarhed i den pågældende medlemsstat. Kommissionens forslag betragtes som vedtaget af Rådet, medmindre Rådet med kvalificeret flertal træffer afgørelse om at forkaste det senest ti dage efter Kommissionens vedtagelse heraf.

2. Efter anmodning fra Kommissionen skal en medlemsstat, der er underlagt overvågning efter programmets gennemførelse, overholde kravene i nærværende forordnings artikel 3, stk. 3, og meddele de oplysninger, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3, i forordning (EU) nr. 473/2013.

3. Kommissionen gennemfører i samarbejde med ECB regelmæssige kontrolbesøg i medlemsstaten, der er underlagt overvågning efter programmets gennemførelse, for at vurdere

medlemsstatens økonomiske, budgetmæssige og finansielle situation. Den meddeler hver sjette måned sine vurderinger til Europa-Parlamentets kompetente udvalg, til EFC og til den berørte medlemsstats parlament og tager især stilling til, om der er behov for korrigerende foranstaltninger.

Europa-Parlamentets kompetente udvalg kan give den berørte medlemsstat og Kommissionen mulighed for at deltage i en drøftelse om, hvordan overvågningen efter gennemførelsen af et program skrider frem.

4. Rådet kan efter forslag fra Kommissionen henstille til en medlemsstat, der er underlagt overvågning efter programmets gennemførelse, at den træffer korrigerende foranstaltninger. Kommissionens forslag betragtes som vedtaget af Rådet, medmindre Rådet med kvalificeret flertal træffer afgørelse om at forkaste det senest ti dage efter Kommissionens vedtagelse heraf.

5. Den berørte medlemsstats parlament kan indbyde repræsentanter for Kommissionen til at deltage i en udveksling af synspunkter om, hvordan overvågningen efter et programs gennemførelse skrider frem.

Artikel 15

Afstemning i Rådet

For så vidt angår de foranstaltninger, der er omhandlet i denne forordning, må kun de medlemmer af Rådet, som repræsenterer medlemsstater, der har euroen som valuta, deltage i afstemningen, og Rådet handler uden at tage stemmeafgivningen fra det medlem i Rådet, der repræsenterer den berørte medlemsstat, i betragtning.

Et kvalificeret flertal af de i stk. 1 nævnte medlemmer af Rådet beregnes i overensstemmelse med artikel 238, stk. 3, litra a), i TEUF.

Artikel 16

Anvendelse på medlemsstater, der modtager finansiell bistand

Medlemsstater, der modtager finansiell bistand den 30. maj 2013, er omfattet af denne forordning fra nævnte dato.

Artikel 17

Overgangsbestemmelser

Uanset artikel 14 skal medlemsstater, der den 30. maj 2013 allerede er genstand for overvågning efter et programs gennemførelse, underlægges de bestemmelser, betingelser og procedurer for overvågning efter et programs gennemførelse, der finder anvendelse for den finansielle bistand, som de modtager.

*Artikel 18***Underretning af Europa-Parlamentet**

Europa-Parlamentet kan indbyde repræsentanter for Rådet og Kommissionen til at deltage i en dialog om denne forordnings anvendelse.

*Artikel 19***Rapporter**

Kommissionen forelægger senest den 1. januar 2014 og derefter hvert femte år Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning ledsaget, hvis det er hensigtsmæssigt, af forslag til ændring af nærværende forordning. Kommissionen offentliggør rapporten.

Rapporterne som omhandlet i første afsnit skal bl.a. indeholde en evaluering af:

a) forordningens effektivitet

b) fremskridt med hensyn til at sikre en tættere samordning af de økonomiske politikker og en varig konvergens mellem medlemsstaternes økonomiske resultater i overensstemmelse med TEUF

c) forordningens bidrag til opfyldelsen af Unionens strategi for vækst og beskæftigelse.

*Artikel 20***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 21. maj 2013.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
L. CREIGHTON
Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 473/2013

af 21. maj 2013

om fælles bestemmelser om overvågning og evaluering af udkast til budgetplaner og til sikring af korrektion af uforholdsmæssigt store underskud i medlemsstaterne i euroområdet

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 136, sammenholdt med artikel 121, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsmæssige procedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal medlemsstaterne betragte deres økonomiske politik som et spørgsmål af fælles interesse, deres budgetpolitik skal styres af behovet for sunde offentlige finanser, og deres økonomiske politik må ikke bringe Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde i fare.
- (2) Stabilitets- og vækstpagten har til formål at sikre budgetdisciplin i hele Unionen og fastsætter rammerne for forebyggelse og korrektion af uforholdsmæssigt store underskud. Den er baseret på målsætningen om sunde offentlige finanser som et middel til at styrke forudsætningerne for prisstabilitet og en holdbar og stærk vækst, som bygger på finansiell stabilitet, hvorved den medvirker til at nå Unionens mål for holdbar vækst og beskæftigelse. Stabilitets- og vækstpagten omfatter det multilaterale overvågningssystem, der er fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og

samordning af økonomiske politikker ⁽³⁾, samt proceduren til at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud, som er fastlagt i artikel 126 i TEUF og yderligere præciseret i Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud ⁽⁴⁾. Stabilitets- og vækstpagten er blevet yderligere forstærket ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1175/2011 ⁽⁵⁾ og Rådets forordning (EU) nr. 1177/2011 ⁽⁶⁾. Med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1173/2011 af 16. november 2011 om en effektiv håndhævelse af budgetovervågningen i euroområdet ⁽⁷⁾ blev der tilføjet et system med effektive, forebyggende og gradvise håndhævelsesmekanismer i form af pålæggelse af sanktioner mod medlemsstater, der har euroen som valuta.

- (3) Styrkelsen af stabilitets- og vækstpagten har forbedret retningslinjerne for medlemsstaterne med hensyn til en forsigtig finanspolitik og over for de medlemsstater, der har euroen som valuta, har skærpet pålæggelsen af sanktioner for manglende efterlevelse af en forsigtig finanspolitik og gjort pålæggelsen heraf mere automatisk for at undgå uforholdsmæssigt store underskud. Med disse bestemmelser er der skabt en mere omfattende ramme.

- (4) For at sikre en tættere samordning af de økonomiske politikker og vedvarende konvergens hvad angår medlemsstaternes økonomiske resultater opstiller Det Europæiske Semester som oprettet i artikel 2a i forordning (EF) nr. 1466/97 en ramme for samordning af den økonomiske politik. Det Europæiske Semester omfatter udformning samt overvågning af gennemførelsen af de overordnede retningslinjer for økonomiske politikker i medlemsstaterne og i Unionen (overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker) i overensstemmelse med artikel 121, stk. 2, TEUF, udformning samt granskning af gennemførelsen af de retningslinjer, som medlemsstaterne skal tage højde for i deres beskæftigelsespolitikker i overensstemmelse med artikel 148, stk. 2, TEUF (beskæftigelsesretningslinjerne), forelæggelse og vurdering af medlemsstaternes stabilitets- og konvergensprogrammer i henhold til denne forordning, forelæggelse og vurdering af medlemsstaternes nationale reformprogrammer, der understøtter Unionens strategi for vækst og beskæftigelse og er udarbejdet i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker, beskæftigelsesretningslinjerne og de overordnede retningslinjer for medlemsstaterne, der

⁽¹⁾ EUT C 141 af 17.5.2012, s. 7.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.3.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 13.5.2013.

⁽³⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6.

⁽⁵⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 12.

⁽⁶⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 33.

⁽⁷⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 1.

udstedes af Kommissionen (den årlige vækstundersøgelse) og Det Europæiske Råd ved begyndelsen af den årlige overvågningscyklus, samt overvågning med henblik på at forebygge og korrigere makroøkonomiske ubalancer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebygelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer⁽¹⁾. Hvor det er hensigtsmæssigt, skal der også tages højde for udtalelser i tilknytning til et økonomisk partnerskabsprogram som fastsat i nærværende forordning.

- (5) For at sætte EU i stand til at gå styrket ud af krisen både internt og på internationalt plan og fremme konkurrenceevnen, produktivitet, vækspotentiale, social samhørighed og økonomisk konvergens vedtog Det Europæiske Råd på sit møde den 17. juni 2010 en ny strategi for beskæftigelse og vækst. Unionens strategi for beskæftigelse, der også omfatter målsætninger på fattigdoms-, uddannelses-, innovations- og miljøområdet.
- (6) For at sikre Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde tillader TEUF, at der vedtages specifikke foranstaltninger i euroområdet, som går ud over de bestemmelser, der gælder for alle medlemsstater, for at styrke samordningen og overvågningen af deres budgetdisciplin. En sådan styrket samordning og overvågning bør ledsages af behørig inddragelse af de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet. De specifikke foranstaltninger i artikel 136 i TEUF bør, hvor det er hensigtsmæssigt og nødvendigt, anvendes mere aktivt.
- (7) Gennemførelsen af forordningen bør ske under fuld overholdelse af artikel 152 i TEUF, og de i medfør af denne forordning udstedte henstillinger bør respektere national praksis og nationale institutioner for løndannelse. Denne forordning tager hensyn til artikel 28 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og den berører derfor ikke retten til at forhandle, indgå eller håndhæve kollektive aftaler eller til at træffe kollektive foranstaltninger i overensstemmelse med national ret og praksis.
- (8) Ifølge artikel 9 i TEUF skal Unionen ved fastlæggelsen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter tage hensyn til de krav, der er knyttet til fremme af et højt beskæftigelsesniveau, sikring af passende social beskyttelse, bekæmpelse af social udstødelse samt et højt niveau for uddannelse, erhvervsuddannelse og beskyttelse af menneskers sundhed.
- (9) En gradvis forstærket overvågning og koordinering som fastsat i denne forordning vil medvirke til yderligere

gennemførelse af Det Europæiske Semester for samordning af de økonomiske politikker, vil supplere de eksisterende bestemmelser i vækst- og stabilitetspagten og styrke overvågningen af den budgetmæssige og økonomiske politik i de medlemsstater, der har euroen som valuta. En gradvist forstærket overvågningsprocedure bør bidrage til at sikre bedre budgetmæssige og økonomiske resultater til gavn for alle de medlemsstater, der har euroen som valuta. Som led i en gradvist forstærket procedure er en skærpelse af overvågningen særlig værdifuld for medlemsstater, over for hvilke der er indledt en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.

- (10) Fordrejede og urealistiske makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser kan være til stor skade for effektiviteten i budgetplanlægningen og derfor gøre det vanskeligt at overholde budgetdisciplinen. Retvisende og realistiske makroøkonomiske prognoser kan leveres af uafhængige organer eller organer, der er udstyret med funktionel autonomi i forhold til en medlemsstats budgetmyndigheder, og som er understøttet af nationale lovbestemmelser, der sikrer en høj grad af funktionel autonomi og ansvarlighed. Sådanne prognoser bør anvendes under hele budgetproceduren.
- (11) Stærke offentlige finanser sikres bedst på planlægningsstadiet, og alvorlige fejl bør opdages så tidligt som muligt. Medlemsstaterne kan forventes at få fordel af ikke blot fastsættelsen af vejledende principper og budgetmål, men også af en synkroniseret overvågning af deres budgetpolitikker.
- (12) Fastsættelsen af en fælles budgetkøreplan for de medlemsstater, der har euroen som valuta, bør sikre en bedre synkronisering af hovedetaperne i udarbejdelsen af de nationale budgetter og dermed bidrage til effektiviseringen af stabilitets- og vækstpacten og af Det Europæiske Semester for samordning af de økonomiske politikker. Dette bør resultere i større synergieffekter ved at lette samordningen af politikker blandt de medlemsstater, der har euroen som valuta, og ved at sikre, at Rådets og Kommissionens henstillinger hensigtsmæssigt indarbejdes i medlemsstaternes budgetprocedurer. Medlemsstaternes budgetprocedure bør være i overensstemmelse med rammen for samordning af den økonomiske politik i tilknytning til den årlige overvågningscyklus, som navnlig omfatter de overordnede retningslinjer for medlemsstaterne, der fastlægges af Kommissionen og Det Europæiske Råd ved begyndelsen af den årlige overvågningscyklus. Medlemsstaternes budgetpolitikker bør være i overensstemmelse med henstillinger, der er udstedt i forbindelse med stabilitets- og vækstpacten, og, hvor det er hensigtsmæssigt, med henstillinger, der er udstedt i forbindelse med den årlige overvågningscyklus, herunder proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer som fastsat i forordning (EU) nr. 1176/2011 og med udtalelser om et økonomisk partnerskab som fastsat i nærværende forordning.

⁽¹⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

- (13) Som første etape under denne fælles budgetkøreplan bør medlemsstaterne offentliggøre deres nationale mellemfristede budgetplaner samtidig med deres stabilitetsprogrammer helst senest den 15. april og senest den 30. april. Disse budgetplaner bør omfatte oplysninger om, hvordan de fastsatte reformer og foranstaltninger forventes at bidrage til opnåelsen af de mål og nationale forpligtelser, der er fastsat inden for rammerne af Unionens strategi for vækst og beskæftigelse. Den nationale mellemfristede budgetplan og stabilitetsprogrammet kan være et og samme dokument.
- (14) En vigtig milepæl i denne fælles budgetkøreplan bør være offentliggørelse af forslaget til statsbudget senest den 15. oktober. Da overholdelse af reglerne i stabilitets- og vækstpagten skal sikres inden for den samlede offentlige sektor, og opnåelsen af de budgetmæssige mål kræver konsekvent budgettering på tværs af alle delsektorer i den offentlige forvaltning, bør offentliggørelsen af forslaget til statsbudget ledsages af offentliggørelsen af de vigtigste parametre for budgetforslagene for alle de andre delsektorer i den offentlige forvaltning. Disse parametre bør navnlig omfatte de planlagte budgetmæssige resultater i de andre delsektorer, de vigtigste antagelser, der ligger til grund for disse fremskrivninger, samt grunnerne til forventede ændringer i forhold til antagelserne i stabilitetsprogrammet.
- (15) Den fælles budgetkøreplan indebærer også, at budgettet hvert år skal vedtages eller fastsættes senest den 31. december sammen med en ajourført udgave af de vigtigste budgetparametre for de andre delsektorer i den offentlige forvaltning. Hvis budgettet af objektive årsager, som regeringen ikke har kontrol over, ikke er vedtaget senest den 31. december, bør der foreligge midlertidige budgetprocedurer for at sikre, at regeringen forbliver i stand til at varetage sine vigtigste opgaver. Sådanne ordninger kunne omfatte gennemførelsen af regeringens budgetforslag eller det foregående års godkendte budget eller specifikke foranstaltninger, der er godkendt i parlamentet.
- (16) Med henblik på at samordne planlægningen af deres nationale gældsudstedelse bedre bør medlemsstaterne på forhånd underrette Eurogruppen og Kommissionen om deres planer om udstedelse af offentlig gæld.
- (17) Overholdelse af effektive regelbaserede budgetrammer kan være vigtigt for at understøtte sunde og bæredygtige budgetpolitikker. Rådets direktiv 2011/85/EU af 8. november 2011 om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer ⁽¹⁾ fastsætter, at overvågning af overensstemmelse med landespecifikke numeriske finanspolitiske regler bør støttes på nationalt plan af uafhængige organer eller organer med funktionsmæssig autonomi. Det er vigtigt at bemærke, at det på grund af de mulige og eksisterende ordningers forskelligartethed, om end det ikke er den foretrukne mulighed, bør være tilladt at have mere end et uafhængigt organ med ansvar for overvågning af overensstemmelse med disse regler, så længe der er en klar ansvarsfordeling, og så længe der ikke er nogen overlappning af kompetencer vedrørende specifikke aspekter af overvågningen. En for vidtgående institutionel opsplitning af overvågningsopgaver bør undgås. For at overvågningsorganer kan varetage deres opgave effektivt, bør de understøttes af nationale lovbestemmelser, der sikrer en høj grad af funktional autonomi og ansvarlighed. Udformningen af disse overvågningsorganer bør tage hensyn til den eksisterende institutionelle opbygning og den administrative struktur i den berørte medlemsstat. Det bør navnlig være muligt at tildele en passende enhed i en eksisterende institution funktional autonomi, forudsat at den pågældende enhed er udformet til at varetage specifikke overvågningsopgaver, har en særskilt retlig status og er i overensstemmelse med de i nærværende betragtning omhandlede principper.
- (18) Denne forordning stiller ikke yderligere krav til medlemsstaterne eller pålægger dem yderligere forpligtelser vedrørende landespecifikke numeriske finanspolitiske regler. Strenge landespecifikke numeriske finanspolitiske regler, der er i overensstemmelse med budgetmålsætningerne på EU-plan, og som overvåges af uafhængige organer, er en hjørnesten i Unionens styrkede budgetovervågningsramme. De regler, som disse uafhængige organer bør overholde, og deres specifikke opgaver, fastsættes i denne forordning.
- (19) De medlemsstater, der har euroen som valuta, er særlig genstand for følgevirkningerne af disse medlemsstaters budgetpolitikker. De medlemsstater, der har euroen som valuta, bør konsultere Kommissionen og hinanden, før de vedtager større finanspolitiske reformplaner med potentielle følgevirkninger, således at der er mulighed for at vurdere de mulige virkninger for euroområdet som helhed. De bør endvidere betragte deres budgetplaner som et spørgsmål af fælles interesse og forelægge dem for Kommissionen i overvågningsøjemed, før planerne bliver bindende. Kommissionen bør i samarbejde med medlemsstaterne foreslå retningslinjer i form af en harmoniseret ramme for præcisering af indholdet af udkastene til budgetplan.
- (20) I de undtagelsesvise tilfælde, hvor Kommissionen efter at have hørt den pågældende medlemsstat i et udkast til budgetplan finder alvorlige overtrædelser af budgetforpligtelserne i stabilitets- og vækstpagten, bør Kommissionen i sin udtalelse om udkastet til budgetplan og efter høring af den pågældende medlemsstat anmode om et revideret udkast til budgetplan i overensstemmelse med denne forordning. Dette vil navnlig være tilfældet,

⁽¹⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 41.

når gennemførelsen af det oprindelige udkast til budgetplan bringer den pågældende medlemsstats finansielle stabilitet i fare eller risikerer at bringe Den Økonomiske og Monetære Unions funktion i fare, eller når gennemførelsen af det oprindelige udkast til budgetplan ville medføre en indlysende væsentlig overtrædelse af Rådets henstillinger i stabilitets- og vækstpagten.

- (21) Kommissionens udtalelse om udkastet til budgetplan bør vedtages tidligst muligt og under alle omstændigheder senest i slutningen af november, idet der, så vidt det er muligt, tages hensyn til den specifikke nationale finansielle plan og de parlamentariske procedurer med henblik på at sikre, at der kan tages passende højde for Unionens politiske retningslinjer på budgetområdet i forbindelse med udformningen af de nationale budgetter. Denne udtalelse bør navnlig omfatte en vurdering af, om budgetplanerne i tilstrækkeligt omfang tager hensyn til de henstillinger, der er blevet afgivet inden for rammerne af Det Europæiske Semester på budgetområdet. På anmodning fra parlamentet i den berørte medlemsstat eller Europa-Parlamentet bør Kommissionen være rede til at forelægge sin udtalelse for det parlament, der har fremsat anmodningen, efter at have offentliggjort udtalelsen. Medlemsstaterne opfordres til at tage hensyn til Kommissionens udtalelse om udkastet til budgetplan i forbindelse med vedtagelsen af deres finanslov.
- (22) Det omfang, i hvilket der i en medlemsstats finanslov er blevet taget hensyn til denne udtalelse, bør indgå i den vurdering, der, hvis betingelserne er til stede, fører til en afgørelse om, at der foreligger et uforholdsmæssigt store underskud i den pågældende medlemsstat. I givet fald bør manglende efterlevelse af de tidlige retningslinjer fra Kommissionen betragtes som en skærpende omstændighed.
- (23) Med udgangspunkt i en samlet vurdering af udkastene til budgetplaner fra Kommissionens side bør Eurogruppen desuden drøfte budgetsituationen og udsigterne for euroområdet som helhed.
- (24) Medlemsstater, der har euroen som valuta, og over for hvilke der er indledt en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, bør overvåges nøjere for at sikre en fuldstændig, bæredygtig og rettidig korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud. Skærpet overvågning i form af yderligere rapporteringskrav bør sikre, at eventuelle afvigelser fra Rådets henstillinger med henblik på korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud forebygges, og at der på et tidligt tidspunkt rettes op herpå. Denne overvågning bør udgøre et supplement til bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1467/97. Disse yderligere rapporteringskrav bør forholdsmæssigt tilpasses efter stadiet i den procedure, der er indledt over for medlemsstaten, jf. artikel 126 i

TEUF. Som et første skridt bør de berørte medlemsstater foretage en omfattende vurdering af den samlede offentlige sektors og dennes delsektors budgetgennemførelse i løbet af året under hensyntagen til finansielle risici forbundet med eventualforpligtelser, som kan have betydelige virkninger for de offentlige budgetter.

- (25) Disse yderligere rapporteringskrav til medlemsstater, der har euroen som valuta, og som er genstand for en procedure om uforholdsmæssigt store underskud bør føre til en bedre udveksling af oplysninger mellem de berørte medlemsstater og Kommissionen og som følge heraf gøre det muligt at afsløre, om der er risiko for, at en medlemsstat ikke vil kunne overholde fristen for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud. Findes der en sådan risiko, bør Kommissionen rette en henstilling til den pågældende medlemsstat om at træffe passende foranstaltninger inden for en bestemt frist. Kommissionen bør efter anmodning forelægge henstillingen for parlamentet i den pågældende medlemsstat. Overholdelse af denne henstilling bør føre til en hurtig korrektion af enhver udvikling, der udgør en risiko for, at det uforholdsmæssigt store underskud ikke bliver korigeret inden for den fastsatte frist.
- (26) Vurderingen af, om Kommissionens henstilling efterleves, bør indgå som led i Kommissionens kontinuerlige vurdering af, om der tages virkningsfulde skridt til at korrigere et uforholdsmæssigt stort underskud. Ved afgørelsen af, om der er taget virkningsfulde skridt til at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud, bør Rådet også tage hensyn til, hvorvidt medlemsstaten har efterlevet Kommissionens henstilling, under behørig hensyntagen til artikel 3, stk. 5, og artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1467/97.
- (27) Forordning (EF) Nr. 1467/97, som fastlægger bestemmelser om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud på grundlag af artikel 126 i TEUF, rummer fleksibilitetselementer, som giver mulighed for at tage højde for uventede negative økonomiske forhold. Rådet kan ifølge artikel 3, stk. 5, og artikel 5, stk. 2, i nævnte forordning, hvis der er truffet virkningsfulde foranstaltninger i overensstemmelse med en henstilling efter artikel 126, stk. 7, i TEUF eller en afgørelse om pålæg efter artikel 126, stk. 9, i TEUF, og uventede negative økonomiske forhold gør sig gældende med store ugunstige virkninger for de offentlige finanser efter vedtagelsen af henstillingen eller afgørelsen om pålæg, på grundlag af en henstilling fra Kommissionen beslutte at vedtage en revideret henstilling efter artikel 126, stk. 7, i TEUF eller en revideret afgørelse om pålæg efter artikel 126, stk. 9, i TEUF. Den reviderede henstilling eller den reviderede afgørelse om pålæg kan navnlig forlænge fristen for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud med som hovedregel et år under hensyntagen til de relevante forhold som omhandlet i artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1467/97.

- Rådet bør vurdere, om der i forhold til de økonomiske prognoser i dets oprindelige henstilling eller afgørelse om pålæg er tale om uventede negative økonomiske forhold med store ugunstige virkninger for de offentlige finanser. I tilfælde af et alvorligt økonomisk tilbageslag for euroområdet eller for EU som helhed kan Rådet også på grundlag af en henstilling fra Kommissionen vedtage en revideret henstilling efter artikel 126, stk. 7, i TEUF eller en revideret afgørelse om pålæg efter artikel 126, stk. 9, i TEUF, under forudsætning af at det ikke er til fare for den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt. Endvidere følger det af artikel 2, stk. 1a, i forordning (EF) nr. 1467/97, at der ved gennemførelse af benchmarket for tilpasning af gældskvoten skal tages hensyn til konjunktorens indflydelse på gældsreduktionstempoet. En medlemsstat bør således ikke betragtes som havende overtrådt gældskriterierne som fastsat i artikel 126, stk. 2, litra b), i TEUF, hvis dette alene skyldes negative cykliske forhold.
- (28) Eftersom budgetforanstaltninger vil kunne være utilstrækkelige til at sikre en varig korrektion af et uforholdsmæssigt stort underskud, bør medlemsstater, der har euroen som valuta, og som er genstand for en procedure i forbindelse med et uforholdsmæssigt stort underskud, forelægge et økonomisk partnerskabsprogram med en detaljeret beskrivelse af de politiske foranstaltninger og strukturreformer, der er nødvendige for at sikre en effektiv og varig afhjælpning af det uforholdsmæssigt store underskud, som tager udgangspunkt i deres seneste nationale reformprogram og deres stabilitetsprogram.
- (29) Endvidere har styrkelsen af den økonomiske styring medført en tættere dialog med Europa-Parlamentet. Selv om det anerkendes, at Europa-Parlamentets modparter i denne dialog er de relevante EU-institutioner og deres repræsentanter, kan Europa-Parlamentets kompetente udvalg tilbyde en medlemsstat, der er genstand for en henstilling fra Kommissionen eller en udtalelse fra Rådet i henhold til denne forordning, at deltage i en udveksling af synspunkter. Medlemsstatens deltagelse i en sådan udveksling af synspunkter er frivillig.
- (30) For at præcisere omfanget af de rapporteringsforpligtelser, der påhviler medlemsstater, der er gjort til genstand for en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår indhold og omfang af sådan rapportering. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (31) Beføjelsen til at vedtage udtalelser om de økonomiske partnerskabsprogrammer, som fastsat i denne forordning, bør tillægges Rådet. Disse udtalelser er et supplement til proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud i artikel 126 i TEUF, hvori det fastsættes, at Rådet fastslår, om der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, og fastslår de foranstaltninger, der kræves, for at bringe denne situation til ophør.
- (32) På mødet den 29. juni 2012 undertegnede medlemsstaternes stats- og regeringschefer, der erindrede om betydningen af finanspolitisk konsolidering, strukturreformer og målrettede investeringer med henblik på bæredygtig vækst, en vækst- og beskæftigelsespagt og udtrykte i den forbindelse deres faste vilje til at stimulere jobskabende vækst parallelt med den betydning, de tillægger sunde offentlige finanser. Pagten omfatter navnlig foranstaltninger til at styrke finansieringen af økonomien. Der mobiliseres 120 000 mio. EUR (svarende til ca. 1 % af Unionens bruttonationalindkomst) til hurtigtvirkende vækstforanstaltninger. Som anbefalet i den årlige vækstundersøgelse i 2012 og 2013 bør medlemsstaterne tilstræbe at fastholde et passende tempo i den finanspolitiske konsolidering, samtidig med at der sikres investeringer til opnåelse af Europa 2020-målene om vækst og jobs.
- (33) Kommissionen overvåger, hvilke virkninger budgetstramninger har for væksthæmmende offentlige udgifter og offentlige investeringer. Unionens finanspolitiske ramme giver spillerum for afbalancering af erkendelsen af behovet for produktive offentlige investeringer i forhold til målene vedrørende finanspolitisk disciplin: Samtidig med at stabilitets- og vækstpagten overholdes fuldt ud, kan de muligheder, som Unionens eksisterende finanspolitiske rammer giver for at afbalancere behovene for produktive offentlige investeringer i forhold til målene vedrørende finanspolitisk disciplin, udnyttes i den præventive del af stabilitets- og vækstpagten. Kommissionen har meddelt, at den har til hensigt at udarbejde en rapport om spillerummet for en mulig foranstaltning inden for den eksisterende finanspolitiske ramme for Unionen.
- (34) Europa-Parlamentets beslutning af 20. november 2012 med henstillinger til Kommissionen om rapporten fra formændene for Det Europæiske Råd, Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og Eurogruppen: »Hen imod en egentlig økonomisk og monetær union«, og Kommissionens meddelelse af 28. november 2012 med titlen »En plan for en udbygget og egentlig ØMU« gør rede for henholdsvis Europa-Parlamentets og Kommissionens syn på de skridt, der er behov for at tage, for at skabe en mere udbygget og bedre integreret økonomisk og monetær union. Efter betænkningen »Hen imod en egentlig økonomisk og monetær union« anførte Det Europæiske Råd i december 2012 sine synspunkter om et antal spørgsmål med henblik på en yderligere styrkelse af ØMU —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Denne forordning indeholder bestemmelser med henblik på en skærpet overvågning af budgetpolitikkerne i euroområdet og med henblik på at sikre, at de nationale budgetter er i overensstemmelse med de retningslinjer for den økonomiske politik, der udstedes inden for rammerne af stabilitets- og vækstpakten og Det Europæiske Semester for overvågning af de økonomiske og budgetmæssige politikker, ved:

- a) at supplere Det Europæiske Semester som oprettet i artikel 2-a i forordning (EF) nr. 1466/97 med en fælles budgetkøreplan
- b) at supplere proceduren til forebyggelse og korrektion af uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer i henhold til forordning (EU) nr. 1176/2011
- c) at supplere systemet med multilateral overvågning af budgetpolitikker, der blev indført ved forordning (EF) nr. 1466/97, med nye overvågningskrav for at sikre, at der tages passende hensyn til Unionens politiske henstillinger på budgetområdet i forbindelse med udformningen af de nationale budgetter
- d) at supplere proceduren for korrektion af en medlemsstats uforholdsmæssigt store underskud som indført ved artikel 126 i TEUF og ved forordning (EF) nr. 1467/97 med en skærpet overvågning af budgetpolitikken i medlemsstater, over for hvilke der er indledt en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, for at sikre en rettidig og varig korrektion af uforholdsmæssigt store underskud
- e) at garantere overensstemmelse mellem budgetpolitikkerne og foranstaltninger og reformer, der vedtages i forbindelse med proceduren til forebyggelse og korrektion af uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer i henhold til forordning (EU) nr. 1176/2011 og, hvor det er hensigtsmæssigt, i tilknytning til et økonomisk partnerskab som omhandlet i artikel 9.

2. Gennemførelsen af denne forordning sker under fuldstændig overholdelse af artikel 152 i TEUF og de i medfør af denne forordning udstedte henstillinger respekterer national praksis og nationale institutioner for løndannelse. I overensstemmelse med artikel 28 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder berører denne forordning ikke retten til at forhandle, indgå eller håndhæve kollektive aftaler eller til at træffe kollektive foranstaltninger i overensstemmelse med national ret og praksis.

3. Denne forordning gælder for medlemsstater, der har euroen som valuta.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- a) »uafhængige organer«: strukturelt uafhængige organer eller organer, som er udstyret med funktional autonomi i forhold til medlemsstatens budgetmyndigheder, og som er understøttet af nationale lovbestemmelser, der sikrer en høj grad af funktional autonomi og ansvarlighed, herunder:
  - i) en retlig status i henhold til nationale love eller bindende administrative bestemmelser
  - ii) at der ikke modtages instrukser fra den pågældende medlemsstats budgetmyndigheder eller fra noget andet offentligt eller privat organ
  - iii) evne til hurtigt at kommunikere med offentligheden
  - iv) procedurer for udnævnelse af medlemmer på grundlag af deres erfaring og kompetencer
  - v) passende ressourcer og adgang til oplysninger til at udføre deres mandat
- b) »uafhængige makroøkonomiske prognoser«: makroøkonomiske prognoser udarbejdet eller godkendt af uafhængige organer
- c) »mellemløbet budgetmæssig ramme«: en mellemløbet budgetmæssig ramme som beskrevet i artikel 2, litra e), i direktiv 2011/85/EU

d) »stabilitetsprogram«: et stabilitetsprogram som beskrevet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 1466/97.

4) hvor det er hensigtsmæssigt, udtalelser om økonomiske partnerskabsprogrammer som omhandlet i artikel 9.

For at sikre sammenhæng i de forskellige uafhængige makroøkonomiske prognoser som omhandlet i første afsnit, litra b), indgår medlemsstaterne og Kommissionen mindst en gang årligt i en teknisk dialog om de antagelser, der ligger til grund af udarbejdelsen af makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5, i direktiv 2011/85/EU.

2. Ved »den samlede offentlige sektor« og »delsektorer heraf« forstås offentlig forvaltning og delsektorer af den offentlige forvaltning som defineret i punkt 2.70 i bilag A til forordning (EF) nr. 2223/96 af 25. juni 1996 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾.

3. Anvendelsen af denne forordning berører ikke artikel 9 i TEUF.

KAPITEL II

SAMORDNING AF DE ØKONOMISKE POLITIKKER

Artikel 3

Overensstemmelse med rammen for samordning af den økonomiske politik

Medlemsstaternes budgetprocedure skal være i overensstemmelse med:

- 1) rammen for samordning af den økonomiske politik i tilknytning til den årlige overvågningscyklus, som navnlig omfatter de overordnede retningslinjer for medlemsstaterne, der udstedes af Kommissionen og Det Europæiske Råd ved begyndelsen af den årlige overvågningscyklus
- 2) de henstillinger, der udstedes i forbindelse med stabilitets- og vækstpakken
- 3) hvor det er hensigtsmæssigt, de henstillinger, der udstedes i forbindelse med den årlige overvågningscyklus, herunder proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer som fastsat i forordning (EU) nr. 1176/2011, og

KAPITEL III

FÆLLES BUDGETBESTEMMELSER

Artikel 4

Fælles budgetkøreplan

1. Hvert år, helst inden den 15. april, men senest den 30. april, offentliggør medlemsstaterne i forbindelse med Det Europæiske Semester deres nationale mellemfristede budgetplaner i overensstemmelse med deres mellemfristede budgetmæssige ramme. Disse planer skal mindst omfatte alle de oplysninger, der er fastsat i deres stabilitetsprogrammer, og fremlægges sammen med de nationale reformprogrammer og stabilitetsprogrammerne. Sådanne planer skal være i overensstemmelse med rammen for samordning af den økonomiske politik i tilknytning til den årlige overvågningscyklus, som navnlig omfatter de overordnede retningslinjer for medlemsstaterne, der udstedes af Kommissionen og Det Europæiske Råd ved begyndelsen af den årlige overvågningscyklus. De skal også være i overensstemmelse med de henstillinger, der udstedes i forbindelse med stabilitets- og vækstpakken, og, hvor det er hensigtsmæssigt, med de henstillinger, der udstedes i forbindelse med den årlige overvågningscyklus, herunder proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer som fastsat i forordning (EU) nr. 1176/2011 og med udtalelser om et økonomisk partnerskab som omhandlet i artikel 9.

De nationale mellemfristede budgetplaner og de nationale reformprogrammer skal omfatte oplysninger om, hvordan de fastsatte reformer og foranstaltninger forventes at bidrage til opnåelsen af de mål og nationale forpligtelser, der er fastsat inden for rammerne af Unionens strategi for vækst og beskæftigelse. Endvidere skal de nationale mellemfristede budgetplaner eller de nationale reformprogrammer omfatte oplysninger om det forventede økonomiske udbytte af ikke-forsvarsrelaterede offentlige investeringer, som har en betydelig budgetmæssig indvirkning. Den nationale mellemfristede budgetplan og stabilitetsprogrammet kan være et og samme dokument.

2. Forslaget til statsbudget for det kommende år og de vigtigste parametre for budgetforslagene for alle de andre delsektorer i den offentlige forvaltning offentliggøres senest den 15. oktober hvert år.

3. Statsbudgettet vedtages eller fastlægges og offentliggøres senest den 31. december sammen med en ajourført udgave af de vigtigste budgetparametre for de andre delsektorer i den offentlige forvaltning. Medlemsstaterne skal råde over tilbagevendende budgetprocedurer, som skal finde anvendelse, hvis budgettet af objektive grunde, som regeringen ikke har kontrol over, ikke vedtages eller fastsættes og offentliggøres inden den 31. december.

⁽¹⁾ EFT L 310 af 30.11.1996, s. 1.

4. De nationale mellemfristede budgetplaner og budgetforslag, der er omhandlet i stk. 1 og 2, skal være baseret på uafhængige makroøkonomiske prognoser og angive, om de budgetmæssige prognoser er udarbejdet eller godkendt af et uafhængigt organ. Disse prognoser skal offentliggøres sammen med de nationale mellemfristede budgetplaner og budgetforslag, som de understøtter.

Artikel 5

Uafhængige organer til overvågning af overholdelse af budgetregler

1. Medlemsstaterne opretter uafhængige organer til overvågning af overensstemmelse med:

a) numeriske finanspolitiske regler, der i deres nationale budgetprocedurer indarbejder deres mellemfristede budgetmålsætning som oprettet i artikel 2a i forordning (EF) nr. 1466/97

b) numeriske finanspolitiske regler som omhandlet i artikel 5 i direktiv 2011/85/EU.

2. Disse organer udarbejder, hvor det er relevant, offentlige vurderinger af de nationale budgetregler, herunder vedrørende:

a) forekomsten af omstændigheder, der fører til aktivering af korrektionsmekanismen i tilfælde, hvor der er påvist en væsentlig afvigelse i budgetstillingen fra det mellemfristede mål eller den tilsigtede tilpasning i retning af dette i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1466/97

b) om den budgetmæssige korrektion foregår i overensstemmelse med nationale regler og planer

c) enhver forekomst eller ophør af omstændigheder som omhandlet i artikel 5, stk. 1, tiende afsnit, i forordning (EF) nr. 1466/97, der kan tillade en midlertidig fravigelse fra den mellemfristede budgetmålsætning eller tilpasningsstien i retning heraf, forudsat at dette ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare.

KAPITEL IV

OVERVÅGNING OG EVALUERING AF MEDLEMSSTATERNES UDKAST TIL BUDGETPLANER

Artikel 6

Overvågningskrav

1. Senest den 15. oktober hvert år forelægger medlemsstaterne Kommissionen og Eurogruppen et udkast til budgetplan for det kommende år. Dette udkast til budgetplan skal være i overensstemmelse med de henstillinger, der er udstedt i forbindelse med stabilitets- og vækstpakken, og, hvor det er hensigtsmæssigt, med de henstillinger, der er udstedt i forbindelse med den årlige overvågningscyklus, herunder proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer som fastsat i forordning (EU) nr. 1176/2011 og med udtalelser om et økonomisk partnerskab som omhandlet i artikel 9.

2. Så snart udkastet til budgetplan som omhandlet i stk.1 er forelagt for Kommissionen, offentliggøres det.

3. Udkastet til budgetplan indeholder følgende oplysninger angående det kommende år:

a) målet for den samlede offentlige sektors budgetsaldo opgjort som en procentdel af bruttonationalproduktet (BNP) og fordelt på delsektorer af den samlede offentlige sektor

b) fremskrivninger ved uændret politik af den samlede offentlige sektors udgifter og indtægter opgjort som en procentdel af BNP og hovedkomponenterne heraf, herunder de samlede faste bruttoinvesteringer

c) målet for den samlede offentlige sektors udgifter og indtægter opgjort som en procentdel af BNP samt hovedkomponenterne heraf, hvor der tages hensyn til betingelserne og kriterierne for at tilvejebringe vækst i de offentlige udgifter, eksklusive diskretionære foranstaltninger på indtægtsiden, jf. artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1466/97

d) relevante oplysninger om de offentlige udgifter efter område, herunder uddannelse, sundhedspleje og beskæftigelse, og om muligt angivelser af den forventede fordelingsmæssige indvirkning af de vigtigste udgifts- og indtægtsforanstaltninger

- e) en beskrivelse og en kvantificering af foranstaltninger i forbindelse med udgifter og indtægter, der skal inkluderes i budgetforslaget for det kommende år for hver delsektor for at dække forskellen mellem målene i litra c) og fremskrivningerne ved uændret politik i henhold til litra b)
- f) hovedantagelserne med hensyn til uafhængige makroøkonomiske prognoser og vigtige økonomiske udviklingstendenser, der er relevante for at kunne nå budgetmålene
- g) et bilag indeholdende metoden, de økonomiske modeller og antagelser samt andre relevante parametre, som understøtter budgetprognoserne, og den forventede virkning af de samlede budgetforanstaltninger for økonomisk vækst
- h) oplysninger om, hvordan reformer og foranstaltninger i udkastet til budgetplan, herunder især offentlige investeringer, forholder sig til de henstillinger, der er blevet rettet til den berørte medlemsstat i henhold til artikel 121 og 148 i TEUF, og hvordan de kan bidrage til opnåelsen af de mål, der er opstillet i Unionens strategi for vækst og beskæftigelse.

Beskrivelsen, som omhandlet i første afsnit, litra e), kan være mindre detaljeret for foranstaltninger med en skønnet budgeteffekt på under 0,1 % af BNP. Der tages særligt og udtrykkeligt hensyn til større finanspolitiske reformplaner med potentielle afsmittende virkninger for andre medlemsstater, der har euroen som valuta.

4. Når de budgetmål, der angives i udkastet til budgetplan i overensstemmelse med stk. 3, eller når fremskrivningerne ved uændret politik afviger fra fremskrivningerne i det seneste stabilitetsprogram, gives der en fyldestgørende forklaring herpå.

5. Specifikationer af, hvad udkastet til budgetplan skal indeholde, fastlægges inden for en harmoniseret ramme, som Kommissionen opstiller i samarbejde med medlemsstaterne.

Artikel 7

Evaluerings af udkastet til budgetplan

1. Så hurtigt som muligt og senest den 30. november vedtager Kommissionen en udtalelse om udkastet til budgetplan.
2. Uanset stk. 1 vedtager Kommissionen i de undtagelsesvisse tilfælde, hvor Kommissionen efter høring af den pågældende

medlemsstat senest en uge efter forelæggelsen af udkastet til budgetplan finder særlig alvorlige overtrædelser af budgetforpligtelserne i stabilitets- og vækstpakten, sin udtalelse senest to uger efter forelæggelsen af udkastet til budgetplan. Kommissionen fremsætter i sin udtalelse krav om, at et revideret udkast til budgetplan forelægges snarest muligt og senest tre uger efter udstedelsen af Kommissionens udtalelse. Kommissionens krav begrundes og offentliggøres.

Artikel 6, stk. 2, 3 og 4, finder anvendelse på det reviderede udkast til budgetplan forelagt i henhold til nærværende stykkes første afsnit.

Kommissionen vedtager en ny udtalelse om det reviderede udkast til budgetplan snarest muligt og under alle omstændigheder senest tre uger efter forelæggelsen af den reviderede budgetplan.

3. Kommissionens udtalelse offentliggøres og forelægges Eurogruppen. På anmodning fra parlamentet i den pågældende medlemsstat eller fra Europa-Parlamentet, præsenterer Kommissionen herefter udtalelsen, hvis et af disse parlamenter anmoder herom.

4. Kommissionen foretager en samlet vurdering af budgetsituationen og udsigterne for euroområdet som helhed på grundlag af de nationale budgetplaner og deres interaktion i hele området samt de nyeste økonomiske prognoser fra Kommissionens tjenestegrene.

Den samlede vurdering omfatter stresstest, der angiver risiciene for holdbarheden af de offentlige finanser i tilfælde af negative økonomiske, finansielle eller budgetmæssige udviklinger. Den skal også, hvor det er relevant, pege på foranstaltninger, der kan styrke samordningen af den budgetmæssige og makroøkonomiske politik i euroområdet.

Den samlede vurdering offentliggøres, og der tages hensyn til den i Kommissionens årlige overordnede retningslinjer til medlemsstaterne.

Metoden (inklusive modeller) og antagelserne i de seneste økonomiske prognoser fra Kommissionens tjenestegrene for hver enkelt medlemsstat, herunder vurderinger af de samlede budgetforanstaltningers virkning for økonomisk vækst, vedlægges den overordnede vurdering.

5. Eurogruppen drøfter Kommissionens udtalelser om udstedelse til budgetplaner og om budgetsituationen og udsigterne for euroområdet som helhed på basis af Kommissionens samlede vurdering i henhold til stk. 4. Resultaterne af Eurogruppens drøftelser offentliggøres, såfremt det er relevant.

Artikel 8

Rapportering om gældsudstedelse

1. Medlemsstaterne rapporterer på forhånd og rettidigt til Kommissionen og Eurogruppen om deres planer om udstedelse af nationale gældsbeviser.

2. Harmoniseret form og indhold af den i stk. 1 omtalte rapportering fastsættes af Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne.

KAPITEL V

SIKRING AF, AT UFORHOLDSMÆSSIGT STORE UNDERSKUD KORRIGERES

Artikel 9

Økonomiske partnerskabsprogrammer

1. Hvis Rådet i henhold til artikel 126, stk. 6, i TEUF fastslår, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud i en medlemsstat, forelægger den pågældende medlemsstat Kommissionen og Rådet et økonomisk partnerskabsprogram, som beskriver de politiske foranstaltninger og strukturelle reformer, der er nødvendige for at sikre en effektiv og varig korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud, i form af en detaljeret udvikling af sit nationale reformprogram og sit stabilitetsprogram og under fuld hensyntagen til Rådets anbefalinger om gennemførelsen af de integrerede retningslinjer for den pågældende medlemsstats økonomi- og beskæftigelsespolitik.

2. Det økonomiske partnerskabsprogram udpeger og udvælger et antal specifikke prioriteringer med det sigte at styrke konkurrenceevnen og langsigtet bæredygtig vækst og rette op på strukturelle svagheder i den pågældende medlemsstat. Disse prioriteringer skal være i overensstemmelse med Unionens strategi for vækst og beskæftigelse. Hvor der er hensigtsmæssigt udpeges der potentielle finansielle ressourcer, herunder lånefaciliteter i Den Europæiske Investeringsbank og/eller andre relevante finansielle instrumenter.

3. Det økonomiske partnerskabsprogram forelægges samtidig med den rapport, der er omhandlet i artikel 3, stk. 4a, i forordning (EF) nr. 1467/97.

4. Rådet vedtager efter forslag fra Kommissionen en udtalelse om det økonomiske partnerskabsprogram.

5. En korrigerende handlingsplan som omhandlet i artikel 8, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1176/2011 kan ændres i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, i nævnte forordning og erstattes det i nærværende artikel omhandlede økonomiske partnerskabsprogram. Hvis en sådan korrigerende handlingsplan forelægges efter vedtagelsen af et økonomisk partnerskabsprogram, kan foranstaltningerne fastsættes i det økonomiske partnerskab indføres i den korrigerende handlingsplan i relevant omfang.

6. Gennemførelsen af programmet og de overensstemmende årlige budgetplaner overvåges af Rådet og af Kommissionen.

Artikel 10

Rapporteringskrav til medlemsstater, over for hvilke der er indledt en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud

1. Når Rådet i henhold til artikel 126, stk. 6, TEUF fastslår, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud i en medlemsstat, bringes rapporteringskravene i overensstemmelse med stk. 2-5 i nærværende artikel efter anmodning fra Kommissionen i anvendelse over for denne medlemsstat indtil ophævelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.

2. Medlemsstaten foretager en samlet vurdering af den samlede offentlige sektors og dennes delsektors budgetgennemførelse i løbet af året. Vurderingen dækker også de finansielle risici forbundet med eventualforpligtelser med potentielt omfattende konsekvenser for de offentlige budgetter, som omhandlet i artikel 14, stk. 3, i direktiv 2011/85/EU, såfremt de bidrager til forekomsten af et uforholdsmæssigt stort underskud. Resultatet af denne vurdering medtages i den rapport, der i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4a, eller artikel 5, stk. 1a, i forordning (EF) nr. 1467/97 skal aflægges om de foranstaltninger, den har truffet for at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud.

3. For den samlede offentlige sektors og dennes delsektors vedkommende aflægger medlemsstaterne regelmæssigt rapport til Kommissionen og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg om budgetgennemførelsen i løbet af året, om budgeteffekten af diskretionære foranstaltninger på både udgifts- og indtægts-siden, om målene for de offentlige udgifter og indtægter og med oplysninger om de foranstaltninger, der allerede er vedtaget, og om arten af de foranstaltninger, der påtænkes vedtaget for at nå de fastsatte mål. Rapporten offentliggøres.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14, som specificerer indholdet i den i dette stk. omhandlede rapport.

4. Er den pågældende medlemsstat genstand for en henstilling fra Rådet i henhold til artikel 126, stk. 7, i TEUF, aflægges den første rapport i henhold til stk. 3 seks måneder efter oprindelige rapport som omhandlet i artikel 3, stk. 4a, i forordning (EF) nr. 1467/97, og der aflægges derefter rapport hver sjette måned.

5. Er den pågældende medlemsstat genstand for en afgørelse fra Rådet om pålæg i henhold til artikel 126, stk. 9, i TEUF, skal den i nærværende artikels stk. 3 nævnte rapport også indeholde oplysninger om de foranstaltninger, der træffes som reaktion på det specifikke pålæg fra Rådet. Rapporten aflægges første gang tre måneder efter den oprindelige rapport som omhandlet i artikel 5, stk. 1a, i forordning (EF) nr. 1467/97 og derefter hvert kvartal.

6. Efter anmodning fra Kommissionen og inden for den af Kommissionen fastsatte frist skal en medlemsstat, der er genstand for en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud:

- a) udføre, fortrinsvis sammen med de nationale overordnede revisionsorganer, en samlet uafhængig revision af de offentlige regnskaber for alle undersektorer i den offentlige sektor for at evaluere disse offentlige regnskabers troværdighed, fuldstændighed og nøjagtighed med henblik på proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, og aflægge rapport om resultaterne heraf
- b) udlevere foreliggende supplerende oplysninger med henblik på overvågning af de fremskridt, der gøres i retning af at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud.

Kommissionen (Eurostat) vurderer kvaliteten af de statistiske data i medlemsstatens rapport efter litra a) i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 479/2009 af 25. maj 2009 af om gennemførelse af den protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾.

Artikel 11

Medlemsstater, der risikerer ikke at kunne overholde deres forpligtelser som led i proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud

1. Ved evalueringen af, om der er risiko for en overskridelse af den frist for korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud, som Rådet har fastsat i en henstilling i henhold til

⁽¹⁾ EUT L 145 af 10.6.2009, s. 1.

artikel 126, stk. 7, i TEUF eller i en afgørelse fra Rådet om pålæg i henhold til artikel 126, stk. 9, i TEUF tager Kommissionen bl.a. hensyn til de rapporter, som medlemsstaterne har aflagt i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3, i denne forordning.

2. Er der risiko for en overskridelse af fristen for korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud, retter Kommissionen en henstilling til den pågældende medlemsstat vedrørende fuld gennemførelse af foranstaltningerne i den henstilling eller afgørelse om pålæg, der er omhandlet i stk. 1, om at vedtage andre foranstaltninger, eller om begge dele, inden for en tidsfrist, der er forenelig med korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud. Kommissionens henstilling offentliggøres og forelægges for Det Økonomiske og Finansielle Udvalg. Kommissionen præsenterer sin henstilling for parlamentet i den berørte medlemsstat, hvis dette anmoder herom.

3. Inden for den tidsfrist, der er fastsat i Kommissionens henstilling i henhold til stk. 2, aflægges den berørte medlemsstat rapport til Kommissionen om de foranstaltninger, den har truffet som respons på denne henstilling, sammen med de i artikel 10, stk. 3, nævnte rapporter. Rapporten skal indeholde oplysninger om budgeteffekten af alle diskretionære foranstaltninger, om målene for de offentlige udgifter og indtægter, oplysninger om de foranstaltninger, der allerede er vedtaget, og om arten af de foranstaltninger, der påtænkes vedtaget for at nå de fastsatte mål samt oplysninger om andre foranstaltninger, der træffes som reaktion på Kommissionens henstilling. Rapporten offentliggøres og forelægges for Det Økonomiske og Finansielle Udvalg.

4. På grundlag af den i stk. 3 nævnte rapport vurderer Kommissionen, om medlemsstaten har efterlevet henstillingen i henhold til stk. 2.

Artikel 12

Indvirkning på proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud

1. Følgende instanser tager hensyn til, i hvilken udstrækning den berørte medlemsstat har taget hensyn til den udtalelse, der er nævnt i artikel 7, stk. 1:

- a) Kommissionen, når den udarbejder en rapport i henhold til artikel 126, stk. 3, i TEUF, og når den henstiller, at der skal deponeres et ikke-rentebærende beløb i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EU) nr. 1173/2011
- b) Rådet, når det i henhold til artikel 126, stk. 6, i TEUF fastslår, om der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud.

2. Overvågning i henhold til artikel 10 og 11 i nærværende forordning udgør en integrerende del af den regelmæssige overvågning i henhold til artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1467/97 af gennemførelsen af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat træffer til opfølgning af Rådets henstillinger efter artikel 126, stk. 7, i TEUF eller af Rådets afgørelser om pålæg efter artikel 126, stk. 9, i TEUF om at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud.

3. Når den vurderer, om der er truffet virkningsfulde foranstaltninger som respons på henstillingerne i henhold til artikel 126, stk. 7, i TEUF eller afgørelserne om pålæg i henhold til artikel 126, stk. 9, i TEUF tager Kommissionen hensyn til den vurdering, der er nævnt i artikel 11, stk. 4, i denne forordning, og anbefaler, hvis det er hensigtsmæssigt, Rådet at træffe de afgørelser, der er nævnt i artikel 126, stk. 8, eller artikel 126, stk. 11, i TEUF, under behørig hensyntagen til artikel 3, stk. 5, og artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1467/97.

Artikel 13

Forenelighed med forordning (EU) nr. 472/2013 ⁽¹⁾

Artikel 6-12 i denne forordning finder ikke anvendelse på medlemsstater, der er genstand for et makroøkonomisk tilpasningsprogram.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 14

Udøvelse af delegationen

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 10, stk. 3, tillægges Kommissionen for en periode på tre år fra 30. maj 2013. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder før udløbet af treårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 10, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller

Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen kan forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 15

Økonomisk dialog

1. For at fremme dialogen mellem EU-institutionerne, især Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, og med henblik på at sikre større gennemsigtighed og ansvarlighed kan det kompetente udvalg i Europa-Parlamentet, hvor det er relevant, opfordre formanden for Rådet, formanden for Kommissionen, formanden for Det Europæiske Råd eller formanden for Eurogruppen til at møde for udvalget for at drøfte:

- a) specifikationer af, hvad udkastet til budgetplan skal indeholde, inden for en harmoniseret ramme i overensstemmelse med artikel 6, stk. 5
- b) resultaterne af Eurogruppens drøftelse om Kommissionens udtalelser vedtaget i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, forudsat at disse resultater er blevet offentliggjort
- c) den samlede vurdering af budgetsituationen og udsigterne for euroområdet som helhed, som Kommissionen har foretaget i overensstemmelse med artikel 7, stk. 4
- d) Rådets retsakter omhandlet i artikel 9, stk. 4, og artikel 12, stk. 3.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013 af 21. maj 2013 [om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet i euroområdet], (Se side 1 i denne EUT).

2. Europa-Parlamentets kompetente udvalg kan tilbyde den medlemsstat, der er genstand for henstilling fra Kommissionen i henhold til artikel 11, stk. 2, eller af retsakter fra Rådet som omtalt i stk. 1, litra d), at deltage i en udveksling af synspunkter.

3. Europa-Parlamentet inddrages behørigt i Det Europæiske Semester med henblik på at øge gennemsigtigheden og ejerskabet af og ansvarligheden for de afgørelser, der træffes, navnlig gennem den økonomiske dialog, der gennemføres i henhold til denne artikel.

Artikel 16

Evaluering af og rapportering om anvendelsen af denne forordning

1. Kommissionen forelægger senest den 14. december 2014 og derefter hvert femte år Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning, som, hvis det er hensigtsmæssigt, ledsages af forslag om ændring af denne forordning. Kommissionen offentliggør rapporten.

I den i første afsnit omhandlede rapport foretages der bl.a. en evaluering af:

- a) forordningens effektivitet
- b) fremskridt med hensyn til at sikre en tættere samordning af medlemsstaternes økonomiske politik og vedvarende konvergens, hvad angår deres økonomiske resultater, i overensstemmelse med TEUF.
- c) forordningens bidrag til opfyldelsen af Unionens strategi for vækst og beskæftigelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 21. maj 2013.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
L. CREIGHTON
Formand

2. Senest den 31. juli 2013 aflægger Kommissionen rapport om de muligheder, som den eksisterende finanspolitiske ramme for Unionen giver for at afbalancere behovene for produktive offentlige investeringer i forhold til målene vedrørende finanspolitisk disciplin i den præventive del af stabilitets- og vækstpacten, samtidig med at denne respekteres fuld ud.

Artikel 17

Overgangsbestemmelser

1. Medlemsstater, over for hvilke der allerede på forordningens ikrafttrædelsesdato er indledt en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, overholder kravene om regelmæssig rapportering i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3, 4 og 5, senest 31. oktober 2013.

2. Artikel 9, stk. 1, og artikel 10, stk. 2, finder kun anvendelse på medlemsstater, over for hvilke der allerede på forordningens ikrafttrædelsesdato er indledt en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, hvis Rådet efter 30. maj 2013 har vedtaget en henstilling i overensstemmelse med artikel 126, stk. 7, i TEUF har eller truffet afgørelse om et pålæg i overensstemmelse med artikel 126, stk. 9, i TEUF.

I disse tilfælde præsenteres det økonomiske partnerskabsprogram samtidigt med den rapport, der er omhandlet i artikel 3, stk. 4a, og artikel 5, stk. 1a, i forordning (EF) nr. 1467/97.

3. Medlemsstaterne overholder artikel 5 senest den 31. oktober 2013.

Artikel 18

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

ABONNEMENTSPRISER 2013 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 300 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 420 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	910 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA